

POUMIERAĆ (2) *vb pf*

*Teksty nie oznaczają ó oraz é lub oznaczają niekonsekwentnie; o prawdopodobnie jasne (tak w po-).
praet 3 sg n poumierało (1). ◇ 3 pl m pers poumierali (1).*

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

*Umrzeć (o wielu) (2) : Miałem ié [pieniądze] od dziádá y prádziádá iego Odbierác, którzy dawno
iuż poumieráli? CiekPotr 73.*

*Zwrot: »nagle poumierać« (1): pięćdziesiąt tyfięcy z połpolite⁸⁰ człeká/ á siedmdziesiąt mężow/ z
ludu celnieyżego/ nagle poumieráło LatHar 245.*

Synonimy: poginąć, skonać.

Formacje współrdzenne cf MRZEC.

MN